

Ühiselamus elades väärtuslikke õppetunde saanud Oleg Ossinovski tahab vahetut kogemust ka lastele. Fotol vasakul vanem poeg sotsiaaldemokraat Jevgeni Ossinovski.

sioon puudub. Kiirus on küll seotud avariide raskusastmega, kuid mitte arvuga. Olen arvamusel, et totaalne ja paindumatu kiirusekontroll pigem suurendab avariide arvu, sest kiirusemõõdiku krampplik jälgimine vähendab autojuhi tähelepanu muutuvate teeolude ja sõidusituatsioonide märkamisel. Monotoonne sõitmine aeglase kiirusega kolonnis aga provotseerib ohtlikke mõõdasõite,” nendib Ossinovski.

Teise temana peatume ebaõiglusel. Ossinovski rõhutab, et ebaõiglusest ta mööda vaadata ei suuda ning tunneb vajadust sekkuda, hoidmata sealjuures oma ressursse.

“Loomulikult ei ole kunagi olemas absoluutset õiglust. Minu elus on tihti ette tulnud, et probleemide lahendamisel tekib vaidlust, mille puhul on oluline küsida, kas see on õiglane või ei.” Ta rõhutab, et tihti tekib tal tunne, et kui tema sellega ei tegele, siis ei tee seda keegi.

HIRMUTAMINE TEKITAS VIHA

Jutt liigub edasi ning jõuame Ossinovski kohuasjani. Ta meenutab, et kui ta mõni aasta tagasi kinni peeti ning eeluurimise alguses vahi all jäeti, siis oli võimustruktuuride eesmärk teda hirmutada. Samas tõdeb ta: “Mul ei olnud hirmus, pigem oli metsik viha ning tekkis selline tunne, justkui oleksin võimeline kõiki murdma. Teisisõnu, mul kujunes vastupidine reaktsioon,” rõhutab Ossinovski emotsionaalselt.

Kohus mõistis tema ja ta ettevõtte Spacecom 2008. aastal konkurentsi kahjustava leppe sõlmimises süüdi.

Rääkides aga edasi elukoolist, märgib Ossinovski, et parimad elukooli õppetunnid pärinevad tal ülikoolijärgsest ajast, kui ta asus tööle Tapale.

“Mul oli 70 töötajat, kellel puudus töötahe, tööd aga oli vaja teha. Töötasu nõudsid nad muidugi häälekalt, kuid aeg-ajalt polnud seda lihtsalt maksta. Olukord oli väga keeruline. Säärase mentaliteedi murdmine ja töötajate motivatsiooni muutmise keerulistes oludes on kogemus, mida olen kogu elu ikka meenutanud. Peamine on see, et õppisin ära, kuidas inimestega koostööd teha,” meenutab ta.

“Näiteks ühele tuleb sõbralikult läheneda ja temaga rahulikult rääkida, teist aga tuleb motiveerida, et homme on parem päev. Kolmandat on vaja hirmutada, neljas aga üldse vallandada, viiendaga juua viina jne. Olen alati nii oma lastele kui ka töötajatele rääkinud, et alustada tuleb madalast positsioonist, sest vaid nii tekib arusaam tööst ja selle kitsaskohtadest. Ei saa kohe juhikohale maan-

duda, nii ei teki kunagi arusaama süsteemi tööst,” on mees veendunud.

ÜHISELAMU ÕPETAS

Ossinovski tõstab elukooli väärtusliku õppetunni esile elu Tapa ühiselamus. Selgub, et ta elas oma naise ja vanema pojaga ühiselamus 11 aastat. Sellest perioodist on talle jäänud ellusuhtumine, mis ei lase paljudel asjadel probleemidena näida. “See oli hea elukool, lahkavõtmustest hoolimata tuli leida ühine keel kõigi kaaselanikega. Pärast seda tekkis inimestest sügavam arusaam,” nendib Ossinovski.

Ta meenutab ülikoolikaaslaste kokkutulekut, mille käigus joonistus väga selgelt välja, et need, kes elasid kodus ja mugavalt, ei teinud karjääri, sest neil ei olnud vajadust oma võitlusgeeni välja arendada. Samas need, kes elasid kitsastes oludes ja ühiselamutes, olid suutnud palju kõrgemalt lennata. “Seda on näha ka praeguste ettevõtete juhtide seas: need juhid, kes on alustanud nullist, on nüüd märksa edukamad kui need, kes on saanud oma isa mantlipärijaks või leidnud tee tippu sugulussidemete kaudu,” räägib Ossinovski.

Taas rõhutab ta, et isana on ta püüdnud oma poegadele elu väärtuslikku õppetundi edasi anda. Tema mõlemad lapsed on käinud riiklikes lasteasutades ning tavalistes koolides, kus kõige muu hulgas õpib noor inimene elu tundma.

Kui uurin, kas elukooli õppetunnid on suunanud teda oma valitud teed muutma, vastab ta kiiresti, et on alati käinud ühte teed ning tal ei ole ol-

Oleg Ossinovski soovitab raamatuid:

Ayn Randi “Atlas Shrugged”,

Hannah Arendti “Banality of evil”